

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

13 päivänä heinäkuuta 2004 *

Asiassa T-115/03,

Samar SpA, kotipaikka Mottalciata (Italia), edustajanaan asianajaja A. Ruo,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV),
asiamiehinään O. Montalto ja M. L. Capostagno,

vastaajana,

jossa SMHV:n valituslautakunnassa käydyin menettelyn vastapuolena ja väliintulijana
ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa on

Grotto SpA, kotipaikka Vicenza (Italia), edustajinaan asianajajat M. Bosshard ja
S. Verea,

ja jossa kantaja on nostanut kanteen SMHV:n kolmannen valituslautakunnan
30.1.2003 tekemästä päätöksestä (asia R 340/2002-3), joka koskee sitä, että
kansallisen kuviomerkin BLUE JEANS GAS haltija vastustaa sanamerkistä GAS
STATION koostuvan yhteisön tavaramerkin rekisteröintiä,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit
A. W. H. Meij ja N. J. Forwood,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 7.4.2003 jätetyn
kanteen,

ottaen huomioon väliintulijan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen
21.7.2003 jättämän vastineen,

ottaen huomioon SMHV:n ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 25.7.2003
jättämän vastineen,

pidettyään asiassa 4.2.2004 suullisen käsittelyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

- 1 Kantaja teki 12.1.1998 sisämarkkinoiden harmonisointivirastolle (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, nojalla.

- 2 Tavaramerkki, jonka rekisteröintiä haettiin, on sanamerkki GAS STATION.
- 3 Tavarat, joita varten kyseistä rekisteröintiä haettiin, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkaan 25 ja vastaavat seuraavaa kuvausta: ”vaatteet, jalkineet, päähineet”.
- 4 Tämä hakemus julkaistiin yhteisön tavaramerkkilehden 22.3.1999 ilmestyneessä numerossa 22/1999.
- 5 Väliintulija teki 21.6.1999 asetuksen N:o 40/94 42 artiklan nojalla väitteen rekisteröitäväksi haettua tavaramerkkiä vastaan kaikkien kyseisessä hakemuksessa tarkoitettujen tavaroiden osalta ja perusti väitteensä erityisesti aikaisempaan kansalliseen kuviomerkkiinsä nro 677 288, joka on rekisteröity erityisesti luokkaan 25 kuuluville tavaroille — joita ovat ”housut, pikkutakit, farmarihousut, paidat, hameet, lyhyet takit, neuleet, villapaidat, ulsterit (‘capispalla’), sukat, kengät, saappaat, tohvelit” — ja joka näyttää seuraavalta:

- 6 SMHV:n väiteosasto hyväksyi 28.2.2002 tekemällään päätöksellä kyseisen väitteen ottaen huomioon merkkien huomattavan samankaltaisuuden sekä merkkien ja tavaroiden välisen yhteyden sekaannusta arvioitaessa.

- 7 Kantaja teki 16.4.2002 SMHV:lle asetuksen N:o 40/94 59 artiklan nojalla valituksen väiteosaston päätöksestä.
- 8 Valituslautakunta hylkäsi kyseisen valituksen 30.1.2003 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös), joka annettiin kantajalle tiedoksi 10.2.2003, ja perusteli hylkäystä sekaannusvaaralla otettuaan huomioon väliintulijan tavaramerkin ominaisluonteen, tavaramerkkien suuren samankaltaisuuden, kyseessä olevien tavaroiden samanlaisuuden tai samankaltaisuuden sekä ajankohdan, jolloin kohdeyleisö tavaramerkin havaitsee.

Oikeudenkäyntimenettely sekä asianosaisten ja väliintulijan vaatimukset

- 9 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- toteaa, että käsiteltävänä olevassa asiassa ei ole sekaannusvaaraa, ja kumoaa riidanalaisen päätöksen
 - toissijaisesti toteaa, että käsiteltävänä olevassa asiassa ei ole sekaannusvaaraa minkään rekisteröitäviksi haettujen tavaroiden osalta, paitsi ”blue jeansin” osalta, tai ainakaan niiden tavaroiden osalta, joiden ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei katso olevan sekoitettavissa, ja kumoaa riidanalaisen päätöksen tältä osin
 - velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

10 SMHV ja väliintulija vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

11 Kantaja esittää kaksi kanneperustetta; ensimmäisen mukaan riidanalainen päätös on puutteellisesti perusteltu, ja toisen mukaan sekaannusvaaran tarkastelussa on tehty arviointivirhe. Kantaja täsmensi suullisessa käsittelyssä, että sen ensimmäiseen vaatimukseen sisältyvä ilmaus ”toteaa, että — — ei ole sekaannusvaaraa” ja sen kanteessaan tekemä viittaus kaikkiin niihin perusteluihin, jotka se jo esitti SMHV:ssa, olivat pelkkiä tyylikeinoja, minkä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim pani merkille.

12 Kantaja esitti suullisessa käsittelyssä asiakirjan, jolla se pyrki todistamaan, että vaatetusalalla on monia italialaisia tavaramerkkejä, joissa on sana ”gas”, ja vetosi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 48 artiklaan korostaen sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kieltäytyttyä hyväksymästä toisia kirjelmiä, kantajalle vakuutettiin, että se voisi esittää perustelunsa suullisessa käsittelyssä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi kyseisen asiakirjan turvaamistoimena, jollei sen tutkittavaksi ottamisesta myöhemmin tehtävästä päätöksestä muuta johtuisi.

Suullisessa käsittelyssä esitetyn asiakirjan tutkittavaksi ottaminen

- 13 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostetun kanteen tarkoituksena on valvoa valituslautakuntien päätösten lainmukaisuutta asetuksen N:o 40/94 63 artiklassa tarkoitettulla tavalla. Tosiseikat, joihin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vedotaan ilman, että niitä on aikaisemmin esitetty SMHV:n elimissä, voivat kuitenkin vaikuttaa kyseisten päätösten lainmukaisuuteen ainoastaan, jos SMHV:n olisi pitänyt ottaa ne viran puolesta huomioon. Tämän osalta kyseisen asetuksen 74 artiklan 1 kohdan viimeisessä lauseessa säädetään, että rekisteröinnin hylkäämisen suhteellisia perusteita koskevassa menettelyssä tutkimus rajataan seikkoihin, joihin osapuolet ovat vedonneet, ja osapuolten esittämiin vaatimuksiin, ja tästä kohdasta seuraa, että SMHV ei ole velvollinen ottamaan viran puolesta huomioon tosiseikkoja, joihin osapuolet eivät ole vedonneet. Tällaiset tosiseikat eivät näin ollen ole omiaan kyseenalaistamaan valituslautakunnan päätöksen lainmukaisuutta.
- 14 On varmaa, että suullisessa käsittelyssä esitettyä asiakirjaa, jolla pyritään todistamaan, että vaatetuslalla on monia italialaisia tavaramerkkejä, joissa on sana "gas", ei esitetty SMHV:ssa. Tästä seuraa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voi ottaa kyseistä asiakirjaa huomioon.
- 15 Kantaja ei myöskään voi vedota ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 48 artiklan 1 ja 2 kohtaan perustellakseen kyseisen asiakirjan myöhäisen esittämisen. Yhtäältä on todettava, että kantaja ei ole esittänyt mitään sellaisia perusteita, joilla se olisi voinut tarvittaessa perustella uusien todisteiden esittämisen vastauskirjelmässä. Toisaalta on todettava, että kontradiktorinen periaate ei voi oikeuttaa tätä myöhäistä esittämistä, kun kyseistä asiakirjaa ei voida pitää pelkkänä vastauksena SMHV:n ja väliintulijan kirjelmiin. Nämä viimeksi mainitut nimittäin ovat yksinomaan pyrkineet osoittamaan sanan "gas" luontaisen erottamiskyvyn viittaamatta koskaan aikaisemman tavaramerkin mahdolliseen erottamiskykyyn Italian vaatetusmarkkinoilla.

- 16 Kantajan suullisessa käsittelyssä esittämä asiakirja on näin ollen jätettävä huomiotta ilman, että on tarpeen tutkia sen todistusvoimaa tai kuulla siitä laajemmin käsiteltävänä olevan asian toista asianosaista tai väliintulijaa.

Puutteelliset perustelut

- 17 Kantaja väittää, että valituslautakunta rikkoi perusteluvollisuutta toteamalla riidanalaisen päätöksen 20 kohdassa ilman selityksiä, että kyseessä olevilla merkeillä on tietty käsitteellinen mielleyhtymä. Kantaja korostaa, ettei se näin ollen kykene riitauttamaan kyseistä perustetta.
- 18 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että kantajan esittämä arvostelu johtuu riidanalaisen päätöksen osittaisesta tulkinnasta. Valituslautakunta nimittäin omaksuu riidanalaisen päätöksen 20 kohdassa nimenomaisesti väiteosaston tekemän arvioinnin, jonka mukaan kyseessä olevilla merkeillä ”saattaa olla tietty käsitteellinen mielleyhtymä”. Näin ollen kantajan tarvitsi vain viitata kyseiseen arviointiin, jonka väiteosasto kantajalle tiedoksi annettussa päätöksessään teki, ja mahdollisesti arvostella kyseisen päätöksen perusteluja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistui-
messä.
- 19 Sikäli kuin valituslautakunnan mieleen palauttama käsitteellinen mielleyhtymä perustuu sanaan ”gas”, kuten kyseisessä 20 kohdassa annetaan myöhemmin ymmärtää, kun kyseinen sana määritellään siinä hallitsevaksi seikaksi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa vielä tästä seikasta ensinnäkin, että kantajan väiteosaston tekemästä päätöksestä esittämä arvostelu — jonka mukaan on ristiriitaista myöntää, että sana ”gas” tarkoittaa polttomoottorin polttoainetta, mutta todeta sitten, ettei se tarkoita bensiiniä — toistetaan riidanalaisen päätöksen 6 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa. Toiseksi on todettava, että valituslautakunta katsoi riidanalaisen päätöksen 24 kohdassa, että sanalla ”gas” on tietty merkitys ja että ”sillä, miten italiankieliset kuluttajat kyseisen sanan (’ga[z]’, ’polttoaine’) todellisuudessa ymmärtävät, ei loppujen lopuksi ole mitään merkitystä”.

Kantajan oli siis helppo verrata riidanalaisen päätöksen 20 kohdassa esitettyjä näkemyksiä kyseisen päätöksen 24 kohdassa esitettyihin näkemyksiin ja tarvittaessa arvostella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa valituslautakunnan mielipidettä, jonka mukaan kyseessä olevat merkit ovat käsitteellisesti samankaltaisia, annettiinpa sanalle "gas" mikä merkitys tahansa.

- 20 Tämä kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Sekaannusvaaran tarkastelussa tehty arviointivirhe

Asianosaisten ja väliintulijan lausumat

- 21 Kantaja katsoo, että on virheellistä verrata erikseen yhtäältä kyseessä olevia merkkejä ja toisaalta näiden merkkiin kattamia tavaroita. Kantaja toteaa käsiteltävänä olevassa asiassa, että valituslautakunta piti ilmaisua "blue-jeans" kuvailevana ja päätteli tästä, että sana "gas" oli väliintulijan tavaramerkin hallitseva seikka. Kantajan mukaan tällainen toteamus pitää kuitenkin paikkansa vain "blue-jeansin" eli farmarikan-kaasta valmistettujen vaatteiden osalta eikä villapaitojen, tohvelien tai saappaiden kaltaisten muiden tavaroiden osalta. Lisäksi kantaja väittää, että valituslautakunta jätti tarkastelussaan väärin huomiotta sanan "station", joka sisältyy rekisteröitäväksi haettuun tavaramerkkiin.
- 22 Kyseessä olevien tavaramerkkien visuaalisesta vertailusta kaikkien muiden tavaroiden kuin "blue-jeansin" osalta kantaja väittää, että väliintulijan tavaramerkin hallitseva seikka on "BLUE JEANS", jolla on vahva erottamiskyky. Rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin hallitseva seikka muodostuu molemmista sanoista "gas" ja "station". Tavaramerkit eivät siis muistuta mitenkään toisiaan. Kun kyseessä olevilla tavaramerkeillä tarkoitetaan "blue-jeansia", ilmaisu "blue-jeans" on kuvaileva, ja väliintulijan tavaramerkin hallitseva seikka on siis "gas". Rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin hallitsevana seikkana pysyy "gas station". Koska väliintulijan

tavaramerkillä on vahva graafinen erottamiskyky, kyseessä olevien kahden tavaramerkin yhteinen sana ”gas” ei yksinään luo sekaannusvaaraa. Tällainen analyysi saa kantajan mukaan tukea tarkastelutavasta, jota ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien noudatti asiassa T-110/01, Vedial vastaan SMHV — France Distribution (HUBERT), 12.12.2002 antamassaan tuomiossa (Kok. 2002, s. II-5275, 54 kohta).

- 23 Foneettisesta vertailusta kantaja väittää, että kyseessä olevat kaksi tavaramerkkiä ovat täysin erilaisia, varsinkin muiden tavaroiden kuin ”blue-jeansin” osalta. Tämä pitää paikkansa varsinkin, jos tavaramerkkien alkuosiin kiinnitetään enemmän huomiota, kuten oikeuskäytännössä todetaan.
- 24 Käsitteellisestä vertailusta kantaja väittää, että kyseessä olevat tavaramerkit ovat täysin erilaisia muiden tavaroiden kuin ”blue-jeansin” osalta, koska toisen hallitsevana seikkana on ilmaus ”blue-jeans” ja toisen puolestaan ilmaus ”gas station”, joka tarkoittaa polttoaineasemaa. Vaikka myönnettäisiinkin, että ilmaus ”blue-jeans” on kuvaileva, väliintulijan tavaramerkki tuo kantajan mukaan mieleen polttoaineen käsitteen, kun kantajan tavaramerkki taas tuo mieleen aseman eli tässä tapauksessa polttoaineaseman käsitteen.
- 25 Kantajan mukaan valituslautakunta ei tehnyt päätelmiä määritelmästä, jonka se antoi kohdeyleisöstä eli sellaisesta suuresta yleisöstä, joka on tavanomaisen valistunut ja kohtuullisen asiantunteva. Kantaja kuitenkin täsmensi suullisessa käsittelyssä, ettei se kyseenalaista kyseistä määritelmää.
- 26 Kantaja päättelee tästä, että tavaramerkkien väliset erot poistavat sekaannusvaaran.

- 27 SMHV ja väliintulija toteavat ensinnäkin, että kantaja ei riitauta kyseessä olevien tavaroiden samanlaisuutta tai samankaltaisuutta. Ne katsovat sitten, että kummankin riidanalaisen tavaramerkin hallitsevana seikkana on riidattomasti sana ”gas”. Ne katsovat, että sekä valituslautakunnan käyttämä tarkastelutapa että sen tekemä päätelmä ovat asianmukaisia.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 28 Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan aikaisemman tavaramerkin haltijan vastustuksesta tavaramerkkiä ei rekisteröidä, jos sen vuoksi, että se on sama tai samankaltainen kuin aikaisempi tavaramerkki ja sen vuoksi, että näillä kahdella tavaramerkillä varustetut tavarat tai palvelut ovat samat tai samankaltaiset, sillä alueella, jossa aikaisempi tavaramerkki on suojattu, olevan yleisön keskuudessa on sekaannusvaara.
- 29 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tavaroiden tai palvelujen kaupallista alkuperää koskevaa sekaannusvaaraa on arvioitava kokonaisuutena sen mukaan, miten kohdeyleisö mieltää kyseessä olevat merkit ja tavarat tai palvelut, ja ottaen huomioon kaikki kyseessä olevan yksittäistapauksen merkitykselliset tekijät, erityisesti keskinäinen riippuvuus merkkien samankaltaisuuden ja niiden kattamien tavaroiden tai palvelujen samankaltaisuuden välillä (ks. asia T-162/01, Laboratorios RTB v. SMHV — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), tuomio 9.7.2003, Kok. 2003, s. II-2821, 29—33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 30 Ensinnäkin on todettava, että valituslautakunta katsoi asianmukaisesti yhtäältä, että italialaiset kuluttajat ovat käsiteltävänä olevassa asiassa kohdeyleisönä, koska huomioon otettu aikaisempi tavaramerkki on italialainen tavaramerkki (riidanalaisen päätöksen 13 kohta), ja toisaalta, että kyseinen yleisö koostuu keskivertokuluttajista, jotka ovat tavanomaisen valistuneita ja kohtuullisen tarkkaavaisia ja asiantuntevia (riidanalaisen päätöksen 30 kohta), koska kyseessä olevien tavaramerkkien kattamat tavarat ovat tavanomaisia kulutushyödykkeitä.

- 31 Toiseksi on huomattava, että valituslautakunta palautti perustellusti mieleen, että kyseessä olevien tavaramerkkien kattamat tavarat ovat samanlaisia tai samankaltaisia (riidanalaisen päätöksen 12 kohta).
- 32 Riidanalaiisten merkkin vertailusta on todettava, että kuten vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, sekaannusvaaran kokonaisarvioinnin on riidanalaiisten merkkin visuaalisen, foneettisen tai käsitteellisen samankaltaisuuden osalta perustuttava niistä syntyvään kokonaisvaikutelmaan, ja huomioon on otettava erityisesti niiden erottavat ja hallitsevat seikat (ks. asia T-292/01, Phillips-Van Heusen v. SMHV — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), tuomio 14.10.2003, Kok. 2003, s. II-4335, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 33 Kantajan esittämä moite, jonka mukaan valituslautakunta vertasi riidanalaisia merkkejä abstraktisti ottamatta huomioon kyseessä olevien tavaramerkkien kattamia tavaroita, ei ole perusteltu. Valituslautakunta nimittäin katsoi nimenomaisesti yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-39/97, Canon, 29.9.1998 antaman tuomion (Kok. 1998, s. I-5507) perusteella, että ”sekaannusvaaraa koskevassa päätelmässä otetaan huomioon merkkin suuri samankaltaisuus sekä merkkin ja tavaroiden välinen yhteys sekaannusta arvioitaessa” (riidanalaisen päätöksen 12 kohta). Valituslautakunta totesi samoin, että ”merkin kykyä täyttää tavaramerkin tehtävä on arvioitava hakemuksessa ilmoitettuihin tavaroihin nähden” (riidanalaisen päätöksen 21 kohta).
- 34 Valituslautakunta katsoi tarkastelussaan perustellusti, että aikaisemman tavaramerkin hallitsevana seikkana on sana ”gas” (riidanalaisen päätöksen 20 ja 28 kohta). On nimittäin todettava yhtäältä, että ilmaus ”blue-jeans” vain kuvailee vaatetavaroita, jotka on tehty farmarikankaasta tai jotka esittävät sitä. Muiden vaatetavaroiden osalta kyseisellä ilmauksella ei ole yhtä vahvaa erottamiskykyä kuin sanalla ”gas”, joka ei mitenkään liity vaatetukseen (riidanalaisen päätöksen 24 kohta). Toisaalta on todettava, että kyseessä olevan kuviomerkin graafinen osa ”BLUE JEANS” on

toissijainen, koska se on kirjoitettu selvästi pienemmin kirjaimin ja koska se näyttää vain olevan liitetty sanaan "gas".

35 Valituslautakunta saattoi myös katsoa, että sana "gas" on rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin hallitseva seikka, koska sana "station", vaikka sen merkitys onkin tietyllä tapaa olennainen, ei muuta sanan "gas" merkitystä (riidanalaisen päätöksen 27 kohta). Sana "station" nimittäin voi viitata useisiin eri paikkoihin, olipa kyseessä maakulkuneuvon pysähdyspaikka tai polttoaineen myynti- tai varastointipaikka, ja se saa lopullisen merkityksen vasta siihen liitetystä määritesanasta. Näin ollen sana "station" vahvistaa sanan "gas" merkitystä tarjoamatta vaihtoehtoja merkitystä.

36 Näin ollen kyseessä olevat merkit ovat hallitsevan seikkansa osalta visuaalisesti, foneettisesti ja käsitteellisesti samanlaisia.

37 Riidanalaisen merkkien kokonaisarviointista¹ valituslautakunta saattoi katsoa tekemättä arviointivirhettä, että kyseisten merkkien väliset erot, jotka muodostuvat yhtäältä toissijaisesta graafisesta osasta "BLUE JEANS" ja toisaalta toissijaisesta sanaosasta "station", eivät pysy mielessä kohdeyleisöllä, joka muistaa vain sanan "gas" (riidanalaisen päätöksen 27—29 kohta). Tämän osalta on palautettava mieleen, että keskivertokuluttajalla on ainoastaan harvoin mahdollisuus verrata suoraan eri tavaramerkkejä, vaan hänen on turvauduttava siihen epätäydelliseen muistikuvaan, joka hänellä tavaramerkeistä on (asia C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, tuomio 22.6.1999, Kok. 1999, s. I-3819, 26 kohta).

38 Tätä päätelmää ei kyseenalaista tarkastelutapa, jota ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin käytti edellä 22 kohdassa mainitussa asiassa HUBERT antamassaan tuomiossa ja johon kantaja vetoaa. Tässä tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen

tuomioistuimien katsoi riidanalaisten tavaramerkkien graafisen osan ja sanaosien, jotka erottivat kyseiset tavaramerkit toisistaan, olevan hallitsevampia kuin niiden yhteinen sanallinen osa eli sana ”Hubert”. Graafinen osa oli kyseisessä asiassa kuitenkin erityisen merkittävä, toisin kuin käsiteltävänä olevassa asiassa. Tämän osalta ilmaus ”BLUE JEANS” on toissijainen, kuten edellä todettiin, koska se näyttää vain olevan liitetty sanaan ”gas”.

- 39 Näin ollen on katsottava, että kun otetaan huomioon kyseessä olevien tavaramerkkien kattamien tavaroiden samanlaisuus tai samankaltaisuus ja riidanalaisten merkkien samankaltaisuus, on syytä vahvistaa se valituslautakunnan tekemä päätelmä, jonka mukaan kohdeyleisön keskuudessa on kyseessä olevien tavaramerkkien osalta sekaannusvaara.
- 40 Koska tällainen sekaannusvaara on olemassa kaikkien kyseessä olevien tavaroiden osalta, vaikka se näyttää vieläkin suuremmalta farmarikankaisten vaatetavaroiden osalta, riidanalaista päätöstä ei ole syytä kumota siltä osin kuin se koskee muita vaatetavaroita kuin farmarikankaisia vaatetavaroita tai luokkaan 25 kuuluvien tavaroiden muita alaryhmiä.
- 41 Käsiteltävänä oleva kanne on edellä esitetyn perusteella hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 42 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut SMHV:n ja väliintulijan vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) **Kanne hylätään.**

- 2) **Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Pirrung

Meij

Forwood

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä heinäkuuta 2004.

H. Jung

kirjaaja

J. Pirrung

jaoston puheenjohtaja